

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobců: a) K. G., nar. X, státní příslušnost X,
b) nezl. A. A. G., nar. X, státní příslušnost X,
zastoupený zákonnou zástupkyní: K. G., nar. X,
oba t. č. bytem X,

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR, IČ 00007064, odbor azylové a migrační politiky
pošt. schr. 21/OAM, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

o žalobě ze dne 25. 9. 2023 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2023, č. j. MV-149879-2/OAM-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobkyně podala dne 4. 9. 2023 jménem svým i svého nezletilého syna - 2. žalobce - třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice (dále jen ČR), již odůvodnila tím, že jejího staršího syna U. G., nar. X, rovněž žadatele o mezinárodní ochranu, povolávají

do zóny bojových operací a předvolávají jej na vojenský komisariát, aby jako dobrovolník nastoupil do války na Ukrajině, přičemž nechce, aby syn či manžel se této války účastnili.

2. Žalobci podali žádost o mezinárodní ochranu v ČR poprvé dne 19. 7. 2017, přičemž rozhodnutím ze dne 25. 6. 2020 č. j. OAM- 590/ZA-ZA11-ZA21-R2-2017-I jim nebyla mezinárodní ochrana udělena.
3. Podruhé žalobci o mezinárodní ochranu žádali dne 5. 12. 2022, přičemž rozhodnutím č. j. OAM-1067/ZA-ZA11-P15-2022 ze dne 31. 5. 2023 bylo řízení zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 173/2023 Sb. z důvodu nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci žalobu vedenou u zdejšího soudu pod sp. zn. 17 Az 17/2023, o níž v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí ještě nebylo rozhodnuto.
4. Žádost o mezinárodní ochranu, již žalobci podali dne 4. 9. 2023, je tak další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany dle § 11a odst. 3 zákona o azylu, jež byla odůvodněna výhradně obavami o povolání jejího staršího syna a manžela do armády. S ohledem na to, že tyto důvody se vztahují pouze k uvedeným osobám a nikoli k žalobkyni ani jejímu nezletilému synovi, dospěl žalovaný k závěru, že žalobkyně netvrdila žádnou podstatnou změnu okolností, na jejímž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by žalobci mohli být vystaveni pronásledování podle ustanovení § 12 zákona o azylu nebo hrozbě vážné újmy podle § 14a zákona o azylu. Z podkladů rozhodnutí ani veřejně dostupných zdrojů nebylo zjištěno, že by od doby posledního rozhodnutí správního orgánu o opakované žádosti žalobců došlo v Ruské federaci k podstatné změně, jež by mohla nově zapříčinit obavu žalobců z azylově relevantního pronásledování či hrozby vážné újmy. Žalobkyně ani netvrdila a žalovaný neshledal, že by některý ze žalobců splňoval důvody pro udělení azylu či doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a 14b zákona o azylu. Žalovaný proto dospěl k závěru o naplnění podmínek § 11a odst. 3 zákona o azylu a řízení o další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany zastavil.

II.

Žaloba

5. Žalobci namítali, že žalovaný ve správním řízení porušil § 3 správního řádu, neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu (§ 2 odst. 4 správního řádu) v souvislosti s § 50 odst. 2,3,4 správního řádu, neboť si neopatřil dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci, porušil § 11a odst. 3, neboť se lze důvodně domnívat, že žalobcům hrozí v zemi jejich původu vážná újma.
6. V tomto řízení posuzovaná žádost o mezinárodní ochranu je již třetí opakovanou žádostí, avšak žalobkyně se domnívá, že splnila zákonné podmínky pro její přípustnost, neboť uvedla skutečnosti, na základě nichž se lze důvodně domnívat, že jí v Rusku hrozí vážná újma s ohledem na aktuální vývoj situace v zemi. Má zato, že její žádost nelze považovat za další opakovanou žádost ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, podle něhož se další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany rozumí třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou a všechny žádosti následující po ní za podmínky, že v řízení ve věci mezinárodní ochrany o kterékoli předcházející žádosti bylo

rozhodnuto tak, že se mezinárodní ochrana neuděluje nebo se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítá jako zjevně nedůvodná, přičemž v případě druhé žádosti bylo řízení zastaveno podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. a) nebo e) zákona o azylu. Žalobkyně se domnívá, že tyto podmínky splněny nebyly, neboť řízení o druhé žádosti bylo zastaveno v rozporu s ustanovením zákona o azylu.

7. Žalobkyně v druhé žádosti z prosince 2022 uvedla, že hledá v ČR ochranu z důvodu, že jejímu manželovi a staršímu synovi hrozí v Rusku nebezpečí, přičemž oproti první žádosti byl novou skutečností ve smyslu § 11 odst. 1 zákona o azylu a důvodem pro podání opakované žádosti válečný konflikt, který rozpoutalo Rusko na Ukrajině a s tím související mobilizace ruských občanů hrozící i jejímu manželovi a zletilému synovi, zároveň je tímto nepřímo ohrožena i žalobkyně a její nezletilý syn, 2. žalobce. Žalovaný nicméně vyhodnotil, že od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost žalobkyně, nedošlo v Rusku k takové změně okolností, jež by mohla mít vliv na posouzení důvodů uvedených žalobkyní v podané žádosti, v důsledku čehož její druhá žádost nebyla posuzována meritorně, ačkoli se od podání první žádosti v roce 2017 situace v Rusku zásadním způsobem změnila.
8. Žalovaný řízení o druhé žádosti žalobkyně ze dne 5. 12. 2022 zastavil podle § 25 i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu s odůvodněním, že žalobkyně neuvádí žádné nové skutečnosti, jež by bez jejího zavinění nebyly předmětem zkoumání v předchozím řízení, neboť možnost povolání manžela a syna k výkonu vojenské služby včetně možnosti nasazení do bojů, byla žadatelce bezesporu objektivně známa již v průběhu předchozího řízení a měla ji proto uvést již tehdy. Žalobkyně v žalobě uvedla důvody, proč s tímto závěrem nesouhlasí, přičemž zdůraznila odlišnosti v působení ruské armády ve světě v době podání druhé a první žádosti. S ohledem na nesouhlas s vyhodnocením druhé žádosti jako nepřijatelné, má žalobkyně za to, že její současná žádost nemůže být považována za další opakovanou žádost ve smyslu § 11a odst. 3 zákona o azylu, neboť o její předchozí žádosti mělo být rozhodnuto meritorně a řízení nemělo být zastaveno podle § 25 zákona o azylu.
9. Žalobkyně poukázala na reálné nebezpečí, jež jejímu manželovi a synovi hrozí v souvislosti s mobilizací v Rusku, s tím, že jejich zapojení do bojů na Ukrajině je v naprostém rozporu s jejich přesvědčením. Manžel je rezervistou, mobilizace se na něj vztahuje, přičemž muži jsou i nadále do armády povoláváni, což dokazuje povolávací rozkaz, jež obdržel syn žalobkyně. Tato dále poukázala na disproporční vybírání příslušníků etnických minorit, k nimž náleží i její manžel a syn, k odvodu, v důsledku čehož jsou dány veškeré předpoklady pro to, aby byli do armády povoláni přednostně.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Ve vyjádření k žalobě dne 4. 10. 2023 žalovaný zopakoval, že aktuální žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany na území ČR je třetí v pořadí, další opakovanou ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, již odůvodnila obavou z povolání jejího manžela a syna do ruské armády a jejich zařazení do bojů na Ukrajině. Žalovaný posoudil tyto důvody a provedl srovnání s tvrzeními učiněnými v předcházejících správních řízeních a dospěl k závěru, že žalobkyně neuvedla ve své další opakované žádosti žádné nové skutečnosti, nepoukázala na žádnou podstatnou změnu okolností jejího případu a ani správní orgán neshledal takové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by žalobkyně či její nezl. syn byli vystaveni pronásledování nebo hrozbě vážné

újmy. Žalovaný v té souvislosti vycházel z výpovědí v rámci současného i předchozích správních řízení a posoudil i aktuální politickou a bezpečnostní situaci a stav dodržování lidských práv v Rusku, vycházel ze spisového materiálu k předchozímu řízení a v podrobnostech odkázal na napadené rozhodnutí. Žalobu neshledal důvodnou, a proto navrhl, aby ji soud zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

11. Soud věc rozhodl bez nařízení jednání s ohledem na výslovný souhlas žalovaného s tímto postupem, a skutečnost, že žalobci se ve stanovené lhůtě nevyjádřili, a proto byl jejich souhlas s takovým postupem dle § 50 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (dále jen **s.ř.s.**), presumován; zároveň soud neshledal k nařízení jednání důvod.
12. V řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s. soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobních bodů, přičemž se v souladu s čl. 46 odst. 3 směrnice č. 2013/32/EU, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany zabýval i novými skutečnostmi odpovídajícími stavu v okamžiku svého rozhodování.

V.

Rozhodnutí soudu

13. Žaloba není důvodná.
14. Ze správního spisu má soud za prokázané, že v případě žalobců se jedná o další opakovanou žádost dle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, a to o třetí žádost. První žádost žalobci podali dne 19. 7. 2017, přičemž rozhodnutím č. j. OAM-590/ZA-ZA11-ZA21-R2-2017-I ze dne 25. 6. 2020 jim nebyla mezinárodní ochrana udělena.
15. Druhá žádost byla podána dne 5. 12. 2022, rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 5. 2023 č. j. OAM-1067/ZA-ZA11-P15-2022 bylo řízení zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu z důvodu nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 173/2023 Sb. Proti tomuto rozhodnutí byla podána žaloba, o níž bylo rozhodnuto rozsudkem zdejšího soudu č. j. 17 Az 17/2023-57 ze dne 1. 12. 2023 tak, že byla zamítnuta s odůvodněním, že důvody podání žádosti o mezinárodní ochranu uvedené ve druhé žádosti jsou shodné s důvody, jimiž byla odůvodněna první žádost, tj. problémy rodiny v Dagestánu. Co se týká tvrzené nové skutečnosti spočívající v agresi Ruské federace vůči Ukrajině a s ní spojené hrozby, že manžel a starší syn žalobkyně budou povoláni k výkonu vojenské služby, pak soud dospěl k závěru, že toto není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany, neboť tato je mezinárodně uznávanou povinností občana vůči jeho státu, což v zásadě platí i v případě výhrady svědomí, neboť v takovém případě lze sice uvažovat o tom, že vojenská služba zásadně nemá být povinností, avšak její vynucení nepředstavuje pronásledování ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o azylu či vážnou újmu ve smyslu § 14a odst. 2 téhož zákona. K tomu by musely přistoupit další okolnosti, jako např. zpřísněné tresty pro odpírače vojenské služby z náboženských důvodů nebo předpoklad závažného a systémového porušování mezinárodního práva při bojových situacích. Tyto skutečnosti se však přímo nedotýkají žalobců a nelze z nich proto dovodit, že mohou být v Rusku vystaveni pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu či že by jim v zemi původu hrozila vážná újma

podle § 14a téhož zákona. Uvedená nová skutečnost proto není pro žádost žalobců relevantní, neboť jejich dotčení je pouze nepřímé v závislosti na osudu žádostí o mezinárodní ochranu podaných manželem a starším synem žalobkyně. Žalobci tedy neuvedli žádné nové skutečnosti a tyto se ani neobjevily ve vztahu k původnímu řízení, a proto bylo řízení o jejich žádosti po právu zastaveno, neboť šlo o žádost nepřijatelnou.

16. Dle § 11a odst. 3) věta první zákona o azylu zákona o azylu „*Podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a 14a, ministerstvo řízení usnesením zastaví.*“
17. Dle § 11a odst. 4 zákona o azylu „*Ministerstvo může z důvodů hodných zvláštního zřetele posoudit podanou opakovanou a další opakovanou žádost jako přípustnou.*“
18. Soud s ohledem na výše uvedená zákonná ustanovení přezkoumával, zda žalobci ve své třetí žádosti o mezinárodní ochranu uvedli nové skutečnosti nebo podstatnou změnu okolností, které měly být vzaty v potaz a které nebyly uvedeny již v jejich předchozích žádostech, a zda nebyly uvedeny z důvodu, že jim nebyly známy.
19. Je zřejmé, že jsou to zejména žalobci, koho tíží břemeno tvrzení a důkazní, a kdo musí tvrdit a prokazovat, že se v jeho případě objevily nové skutečnosti nebo došlo k podstatné změně okolností, které je nutno vzít v potaz a nebyly žalobcům známy v době řízení o jejich předchozích žádostech. Jak vyplývá z výše uvedeného, žalobci již svoji druhou žádost ze dne 5. 12. 2022 odůvodnili probíhající válkou na Ukrajině a obavou že manžel žalobkyně, jenž je otcem 2. žalobce a syn žalobkyně, jenž je starším bratrem 2. žalobce, budou v případě návratu do země původu odvedeni do armády a budou se muset aktivně účastnit válečného konfliktu.
20. V souvislosti s tím, že pro přípustnost opakovaných žádostí je třeba, aby obsahovaly nové skutečnosti nebo zjištění, jež musí mít určitou přidanou hodnotu a kvalitu oproti předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, soud odkazuje na rozsudek NSS ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, dle něhož „*Hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jež může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.*“
21. Z výše uvedeného je při porovnání důvodů, jež žalobce vedly k podání druhé a třetí žádosti o mezinárodní ochranu, zřejmé, že v pořadí třetí žádost neobsahuje žádné nové skutečnosti a zjištění ve výše uvedeném smyslu, oproti těm, jež byly uvedeny v druhé žádosti. Zároveň žalobci netvrdili a ve správním řízení ani nevyšla najevo existence důvodů hodných zvláštního zřetele, jež by zakládala možnost posoudit uvedenou třetí žádost jako přípustnou. Soud proto dospěl k závěru, že žalovaný postupoval správně, když podanou žádost

považoval za další opakovanou žádost, posoudil ji jako nepřípustnou a řízení zastavil. Soud proto žalobu neshledal důvodnou a zamítl ji v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s.

VI.

Náklady řízení

22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení má právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch, avšak žalovanému žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 20. března 2024

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně